



Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

Govor predsednice republike na dobrodelnem večeru Fundacije Leona Štuklja in Miroslava Cerarja

Ljubljana, Grand hotel Union, 19. oktober 2026, ob 20.00

VELJA GOVORJENA BESEDA.

*Spoštovani predsednik državnega zbora Zoran Stevanović,
Spoštovani ministri Anže Logar, Valentin Hajdinjak in Franci Matoz,
Spoštovani predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije Franjo Bobinac,
spoštovani predsednik Slovenskega paralimpijskega komiteja Damijan Lazar,
spoštovani Miroslav Cerar,
spoštovane športnice in spoštovani športniki ter podporniki slovenskega športa,
predvsem pa dragi Tine Urnaut.*

Šport nas uči, da talent sam po sebi ni dovolj. Potrebni so delo, vztrajnost, odrekanje – pa tudi priložnost. To je dobro vedel legendarni Leon Štukelj in to mladim še danes prenaša legendarni romantik na konju z ročaji Miroslav Cerar. Prav njuni življenjski poti nas opominjata, da največje športne zgodbe niso samo zgodbe o medaljah, ampak tudi o vrednotah, značaju in priložnostih, ki jih znamo ustvariti.

Namenoma sem uporabila izraz romantik na konju z ročaji, spoštovani gospod Cerar. Sveža iz tiskarne je namreč vaša nova avtobiografija. Nisem je še prebrala, priznam, ampak prepričana sem, da bi morala biti skoraj del obveznega domačega branja vsakega nadobudnega športnika. Ne le zaradi izjemnih športnih dosežkov, ampak zaradi vrednot, vztrajnosti in odnosa do športa in življenja, ki jih poosebljate. Upam, da bo knjigo vzelo v roke čim več ljudi – mladih športnikov, njihovih staršev, trenerjev, pa tudi vseh nas, ki lahko iz vaše življenjske poti marsikaj odnesemo.

In prav pri tem je bistvo tudi Botrstva v športu: da mladim športnikom in parašportnikom pomagamo ustvariti priložnost. Da jim s svojo podporo sporočamo: vidimo vas, verjamemo v vas in želimo, da razvijate svoj talent.

Letos je imelo Botrstvo v športu odličnega ambasadorja.

Spoštovani Tine,

verjetno ni skrivnost, da sem vam posebej naklonjena. V lanskem novoletnem pogovoru za Televizijo Slovenija sem vas že izpostavila kot enega svojih najljubših slovenskih športnikov. Ne samo zaradi tega, kar ste dosegli na igrišču, temveč predvsem zato, ker ste velik človek. Tako ali drugače.

Junija ste s prijatelji v polni Hali Tivoli pripravili čudovit dobrodelni odbojarski dogodek z enim samim ciljem: pomagati mladim športnicam, športnikom in parašportnikom, ki potrebujejo podporo. Tudi sama sem takrat imela precej odgovorno nalogo – postala sem trenerka ene od ekip zvezdnikov. Priznam, da je bilo zelo zabavno. Predvsem pa je bil tisti večer dokaz za to, kaj zmore šport, ko rezultat na semaforju ni najpomembnejši del večera. Pomembno je bilo, koliko dobrega smo skupaj, na vašo pobudo, naredili.

Morda smo se tudi zaradi takšnih dogodkov v našem uradu še bolj navdušili nad odbojko. Lani smo za zaposlene uvedli tedensko rekreacijo in igramo — ja, odbojko. Kljub številnim obveznostim, in kakšni poškodbi ključnice, se včasih sodelavcem z veseljem pridružim. Lahko vam zagotovim, da nam pozitivne energije in dobre volje ne manjka, a če bi nas gledala Tine ali Fabio Soli, bi verjetno ocenila, da imamo še precej prostora za napredek.

Dragi Tine,

hvala, ker ste letos temu projektu dali svoj obraz, svojo energijo in predvsem svoje veliko srce. Vsem vam pa hvala, ker mladim s svojo podporo omogočate, da skušajo uresničiti svoje sanje.

Naj končam z malce prilagojenim verzom letošnje naslovne pesmi projekta Botrstvo v športu: *Vse, kar bi lahko bilo, z vašo pomočjo bo lahko.*

Hvala in veliko uspeha ambasadorki ali ambasadorju za prihodnje leto. Srečno, Slovenija in srečno slovenski športniki!